

СЖДБАТА НА АКТЬОРА

Какво по-тежко отъ сждбата на актьора следъ смъртта? Ако тая сждба може да издигне до пиедесталъ на величие писателя, художника, композитора и да ги дари съ ореолъ на безсмъртие — за артиста тя е безпощадно жестока: завесата на забвението се спуща задъ него завинаги.

Какво остава отъ изкуството на артиста? Единъ милъ и хубавъ споменъ за очевидцитѣ — и нищо друго.

Злокобна орисъ! Възвишенитѣ образи на артиста, които сж дишали съ неговата плътъ и заради които той е разбивалъ сърдцето си, за да живѣятъ тѣ на сцената, сж обречени на забрава.

Затова трудно е да се пише за артистѣ, който не е вече между насъ. Трудно е да го възкресимъ предъ читателитѣ — да го възкресимъ, ще рече, да го върнемъ къмъ живота, да го одухотворимъ въ неговитѣ най-хубави роли, да го облѣчемъ въ любимитѣ му костюми, да му вдѣхнемъ тревогитѣ и радоститѣ, да му възстановимъ жестоветѣ, плахитѣ погледи, усмивкитѣ, паузитѣ, дишането, тембъра на